

[Tove Nielsen.]

at arbejdsmarkedets parter deltager i det arbejde, der forestår med hensyn til udarbejdelse af et faghæfte, for det er jo alt-afgørende, at det, vi her har nedfældet, de intentioner, vi har med hensyn til dette samarbejde, kan føres ud i livet; derfor er det nødvendigt, at arbejdsmarkedets parter er med i dette.

Vi føler, det er meget vigtigt, at eleverne, hvad enten de er bogligt eller praktisk begavet, får mulighed for at stifte bekendtskab med samfundet uden for skolens mure, og det kan man også gøre ved, at man fra det omgivende samfund drager folk ind i skolens arbejde for dér at orientere om, hvad der sker i samfundet uden for skolen.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Det drejer sig om, at vi er blevet enige om at udelade § 34, stk. 3, som giver mulighed for, at eleverne kan få fritagelse for undervisningspligten efter 7 års undervisning, når særlige grunde taler for, at det er til elevens bedste. Begrundelsen for, at vi udelader dette, er, at det er overflødigt, når vi har § 33, stk. 4, hvorefter undervisningspligten kan tillades opfyldt ved deltagelse i erhvervmæssig beskæftigelse.

Når jeg gerne vil stille et spørgsmål til ministeren, er det for at være fuldstændig sikker på, at det, venstre har ment hermed, også bliver opnået. Vi vil nødigt komme i den situation, at skolenævn på et senere tidspunkt tolker det på en anden måde end det, vi har ment; derfor vil jeg spørge ministeren, om der ikke netop hermed er ment, at en elev, som efter 7. klasse eller på et eller andet senere tidspunkt, inden undervisningspligten er udløbet, ønsker at gå ud af skolen for f. eks. at arbejde ved landbruget, for at arbejde i huset, for at arbejde ved en tankstation, og sådan kan man nævne forskellige ting, er dækket ind af dette. Det er i hvert fald det, som vi har ment med det, og samtidig er vi glade for og understreger sammen med forligspartierne, at man skal støtte disse elever, hvis de på et senere tidspunkt, når de er motiveret for det, vender tilbage for at få noget mere ud af undervisningen.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af flertallet, af torligspartierne, men vil dog lige sige, at det sådan set undrer mig lidt,

at det først er i dag, hvor jeg står med betænkningen i hånden, at jeg ser, at ét parti inden for flertallet: kristeligt folkeparti, uden at vi har hørt det på de møder, vi har haft — og vi har dog haft nogle — selvstændigt har stillet et ændringsforslag om, at eleverne kan fritages for seksualundervisning. Jeg ved, at der er delte meninger om dette, det er der også i andre partier, og det synes jeg i allerhøjeste grad vi må respektere; det undrer mig bare lidt, at det kommer på dette sene tidspunkt. Jeg har personlig den mening, at så længe sagen står på for menneskerettighedskommissionen i Strasbourg, er tiden ikke inde til, at vi ændrer på noget eller tager debatten op; men jeg respekterer naturligvis, at der er forskellige meninger på dette område.

Til slut blot dette: det år, der nu går fra vedtagelsen og til lovens ikrafttræden, må vi alle bruge til at orientere, så meget som det overhovedet er os muligt, om det gode, der ligger i den lov, som nu bliver vedtaget på fredag.

Halvgaard (FP):

Det danske samfund hviler på nogle fundamentale grundpiller. Disse grundpiller er af forskelligt indhold. Jeg kan nævne folkeskolen, folkekirken, vores kulturarv, forsvarsvilje, uddannelsesinstitutioner, erhvervsliv og arbejdskraft, og der kunne nævnes mange flere. Bryder blot én af disse grundpiller sammen, kan det gå ud over de andre piller i fundamentet, og faren er der for den store katastrofe. Jeg vil ikke påstå, at nogen af grundpillerne i vort samfund er brudt sammen, men der er rokket faretruende ved flere af dem og bedrevet hærværk mod andre. Man lader hånt om den danske folkekirke, der er sat spørgsmålstegn ved vores forsvarsvilje og frihedsidealer, vore universiteter og højere uddannelsesinstitutioner er med rette i miskredit i befolkningen, vort erhvervsliv er kriseram, og vi har en arbejdsløshed, som er katastrofal.

På samme måde har den danske folkeskole som en grundpille i vort samfund haft alvorlige problemer i de senere år. Man har talt om kundskabskrise, disciplin Krise, forældrekriser. Det ville man afhjælpe ved gennemførelsen af en ny folkeskolelov, som nu foreligger til anden behandling i dag.